ЛИТОВСКІЙ ВѢСТНИКЪ.

ОФФИЦІАЛЬНАЯ ГАЗЕТА.

№ 17.

KURYER LITEWSKI.

GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. Вторникъ. 1-го Марта — 1838 — *Wilno. Wtorek. 1-go Marca.*

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 21-го Февраля.

Высочайшею Грамотою, 27-го Января, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Дѣйствительный Статскій Совѣтникъ *Халчинскій*.

— Высочайшею Грамотою, 29-го Января, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Станислава 2-й степени*, Начальникъ Чертежной Его Императорскаго Высочества Генералъ-Инспектора по Инженерной части, чиновникъ 4-го класса *Сапожниковъ*. (*С. П.*)

— Высочайшимъ Указомъ 21 Января, въ воздаяніе отлично-усердной и ревностной службы, Всемилостивѣйше пожалованъ Кавалеромъ ордена *Св. Анны 3-й степени*: Командиръ Виленскаго Внутренняго Гарнизона Маіоръ *Сухоцкій 2-й*.

— Высочайшимъ Указомъ, даннымъ 12-го сего Февраля Совѣту учрежденному при Воспитательномъ Обществѣ Благородныхъ дѣвицъ и С. Петербургскомъ Училищѣ Ордена Св. Екатерины, назначены Членами сего Совѣта: Дѣйствительный Тайный Совѣтникъ *Лавинскій* и Тайный Совѣтникъ *Уваровъ*

— Его Величество Король Прусскій пожаловалъ Академику, Ординарному Профессору Астрономіи при Дерптскомъ Университетѣ, Дѣйствительному Статскому Совѣтнику *Струве* при Рескриптѣ *Орденъ Краснаго Орла 3-й степени*, на принятіе коего ему, по представленію Г. Министра Народнаго Просвѣщенія, послѣдовало Высочайшее Его Императорскаго Величества соизволеніе.

— Государь Императоръ, по всеподданнѣйшему докладу отношенія Г. Управлявшаго Министерствомъ Народнаго Просвѣщенія, Высочайше повелѣть соизволилъ: Кантонистовъ Лютеранскаго исповѣданія, находящихся на воспитаніи при родителяхъ и родственникахъ, дозволить обучать въ начальныхъ Училищахъ чтенію и Закону Божію, для приготовленія къ конфирмаціи, по обряду ихъ Вѣроисповѣданія.

— Правительствующій Сенатъ, въ Общемъ Собраніи первыхъ трехъ Департаментовъ, слушали: *во первыхъ*, предложенное Господиномъ Тайнымъ Совѣтникомъ, Министромъ Юстиціи и Кавалеромъ Дмитріемъ Васильевичемъ Дашковымъ, къ надлежащему исполненію, Высочайше утвержденное Мнѣніе Государственнаго Совѣта, слѣдующаго содержанія: „Государственный Совѣтъ, въ соединенныхъ Департаментахъ Законовъ и Экономіи и въ Общемъ Собраніи, разсмотрѣвъ докладъ Общаго Собранія первыхъ трехъ Департаментовъ Правительствующаго Сената по вопросу, относительно вызова тяжущихся къ выслушанію рѣшеній, и о срокахъ на принесеніе апелляціонной жалобы, и соглашаясь съ опредѣленіемъ Общаго Собранія Правительствующаго Сената, въ докладѣ семъ изложеннымъ, положилъ: оное утвердить.“ На ономъ Мнѣніи написано: Его Императорское Величество воспослѣдовавшее Мнѣніе въ Общемъ Собраніи Гогударственнаго Совѣта по вопросу, относительно вызова тяжущихся къ выслушанію рѣшеній, и о срокахъ на принесеніе апелляціонной жалобы,

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg, 21-go Lutego.

Przez Najwyższy Dyplomat, 27-go Stycznia, Najłaskawiey mianowany Kawalerem *Orderu Św. Stanisława 2-go stopnia*, Rzeczywisty Radźca Stanu *Chałczyński*.

— Przez Najwyższy Dyplomat, 29-go Stycznia, Nayłaskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Św. Stanisława 2-go stopnia*, Naczelnik Rysowni Jego Cesarskiej Wysokości Jeneralnego Inspektora części Inżyniernej, Urzędnik 4-ej klassy *Sapożnikow*. (*P. P.*)

— Przez Najwyższy Ukaz 21-go Stycznia, w nagrodę odznaczającej się gorliwością służby, Najłaskawiej mianowany Kawalerem *Orderu Św. Anny 3-go stopnia*, Dowódzca Wileńskiego Wewnętrznego Garnizonu, Major *Suchocki 2-gi*.

— Przez Najwyższy Ukaz, dany dnia 12-go teraźniejszego Lutego Radzie, ustanowionej przy Towarzystwie Wychowania Szlachetnych Panien i przy St. Petersburskiej szkole Orderu Św. Katarzyny, naznaczeni Członkami tej Rady: Rzeczywisty Radźca Tajny *Ławiński* i Radźca Tajny *Uwarow*.

— Najjaśniejszy Król Pruski mianował Akademika, Zwyczajnego Professora Astronomii przy Uniwersytecie Dorpackim, Rzeczywistego Radźcę Stanu *Struve*, Kawalerem *Orderu Orła Czerwonego 3-go stopnia*, na przyjęcie mu którego, po przedstawieniu P. Ministra Narodowego Oświecenia, nastało Najwyższe Jego Cesarskiej Mości zezwolenie.

— Cesarz Jego Mość, po najuniżeńszém przełożeniu odniesienia się P. byłego Zarządzającego Ministeryum Narodowego Oświecenia, Najwyżej rozkazać raczył: Kantonistów Wyznania Luterskiego, zostających na wychowaniu przy rodzicach i krewnych, dozwolić uczyć w początkowych Szkołach czytania i Religii, dla przygotowania do konfirmacyi, podług obrządku ich wyznania. (*G. S. P.*)

— Rządzący Senat, na Połączoném Zebraniu pierwszych trzech Departamentów, słuchali: *naprzód*, przełożonej przez Pana Radźcę Tajnego, Ministra Sprawiedliwości i Kawalera Dymitra Wasilewicza Daszkowa, do należytego wypełnienia, Najwyżej utwierdzonej Opinii Rady Państwa, brzmienia następującego: „Rada Państwa na połączonych departamentach Praw i Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przełożenie Połączonego Zebrania pierwszych trzech Departamentów Rządzącego Senatu z rzeczy zapytania, względem wzywania rozprawiających się do wysłuchania dekretów, i o terminach na podanie żałoby apellacyjnej, i zgadzając się z postanowieniem Powszechnego Zebrania Rządzącego Senatu, w przełożeniu tém wyrażoném, postanowiła: utwierdzić je.“ Na tej opinii napisano: „Jego Cesarska Mość nastałą Opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa w rzeczy zapytania, względem wzywania rozprawujących się do wysłuchania wyroków, i o terminach na podanie żałoby apellacyjnej, Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. *Za Prezydenta Rady Państwa Hrabia Litta.* 9-go Grudnia 1837

Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. *За Председателя Государственнаго Совѣта, Графъ Литта.* 9 Декабря 1837. И *во вторыхъ* справку, по коей оказалось, что состоявшееся въ Общемъ Сената Собраніи опредѣленіе заключалось въ слѣдующемъ: къ разрѣшенію затрудненій, встрѣчаемыхъ по исчисленію сроковъ при возстановленіи права апелляціи и при возвращеніи просителямъ поданныхъ ими апелляціонныхъ жалобъ, представляются слѣдующіе три вопроса: первый, слѣдуетъ ли дѣлать установленный вызовъ чрезъ Полицію и публикацію, подчиняя тяжущихся всѣмъ срокамъ и обрядамъ въ томъ случаѣ, когда судебное мѣсто, рѣшивъ дѣло, вовсе не предполагало давать ему апелляціоннаго теченія, однако жъ въ послѣдствіи высшая инстанція предпишетъ допустить тяжущихся къ апелляціи? Вторый, съ какого времени и какой срокъ долженъ быть полагаемъ на принесеніе апелляціонной жалобы въ томъ случаѣ, когда тяжущійся, хотя и явился по вызову, но не допущенъ къ апелляціи по неправильному понятію судебнаго мѣста въ исчисленіи срока, или цѣнности предмета тяжбы; въ послѣдствіи же, высшая судебная инстанція предпишетъ допустить къ апелляціи? и третій, съ какого времени и какой срокъ долженъ быть полагаемъ на возобновленіе апелляціонной жалобы, поданной въ срокъ и возвращенной просителю съ надписью, въ томъ случаѣ, когда оная получена имъ будетъ обратно по истеченіи уже годоваго срока, либо хотя и прежде, но за столько времени, что на присылку новой жалобы, предварительно истеченія годоваго срока, не будетъ выходить и поверстнаго? Общее Собраніе Правительствующаго Сената, сообразивъ вопросы сіи съ существующими узаконеніями, находило: по 1-му, что назначеніе тяжущимся, коимъ апелляція нижнимъ мѣстомъ отказана, а высшимъ разрѣшена, двойнаго токмо поверстнаго срока на исполненіе апелляціоннаго обряда, полученіе свидѣтельства и принесеніе апелляціонной жалобы, могло бы оказаться крайне стѣснительнымъ для жителей Столицъ, Губернскихъ и ближайшихъ къ тѣмъ и другимъ Уѣздныхъ городовъ, ибо имъ надлежало бы, при вышеозначенномъ ограниченіи срока, выслушать разрѣшеніе высшаго мѣста отъ Полиціи; явиться въ судебное мѣсто, рѣшившее дѣло; выполнить весь апелляціонный обрядъ; получить въ томъ свидѣтельство; написать и подать, до окончанія Присутствія въ высшемъ мѣстѣ, или отправить до отхода почты, апелляціонную жалобу, не болѣе какъ въ одинъ только день. По 2-му, что неудобно однако было бы возобновлять вызовы и установлять новый апелляціонный срокъ, когда прежде существовавшій еще не истекъ во время полученія просьбы о возстановленіи права апелляціи и когда время, остающееся до окончанія сего срока, не менѣе того, которое причиталось бы на двойный поверстный срокъ, и наконецъ по 3-му, что, хотя въ 1922, 1929 и 1930 статьяхъ Свода Законовъ Гражданскихъ (T. X:) содержится ясное по сему предмету разрѣшеніе, но какъ можетъ случиться, что апелляторы будутъ имѣть уважительныя оправданія въ пропускѣ апелляціи, то нельзя лишать ихъ права просить Правительствующій Сенатъ о возстановленіи оной. По всѣмъ симъ уваженіямъ, Общее Сената Собраніе полагало: въ дополненіе къ статьямъ: 1881, 1916, 1922, 1929, 1930 и продолженію 1959 Свода Законовъ Гражданскихъ (T. X:) постановить: 1-е, если бы кому изъ тяжущихся, по рѣшеніи дѣла въ нижнемъ или среднемъ судебномъ мѣстѣ, вовсе не было предоставлено права на апелляцію, а по частной жалобѣ, въ установленномъ порядкѣ принесенной, высшимъ мѣстомъ право сіе ему разрѣшено, въ такомъ случаѣ совершаются вызовы къ выслушанію рѣшенія, исполняется апелляціонный обрядъ и наблюдаются апелляціонные сроки во всей полнотѣ и точности на общемъ законномъ основаніи. 2-е, Тѣмъ лицамъ, которые явились по вызову судебнаго мѣста и выслушали рѣшеніе, но къ апелляціи не были допущены неправильно, и коимъ, по частной жалобѣ, высшимъ мѣстомъ апелляція будетъ возстановлена, предоставить право подавать апелляціонную жалобу, считая отъ дня формальнаго ихъ извѣщенія, о коемъ должно быть выдано имъ свидѣтельство, въ теченіи того времени, какое оставалось бы отъ дня подачи ими прежней, неуваженной апелляціи, а въ случаѣ, если бы сіе время было менѣе того, которое принималось бы на двойный поверстный срокъ, предоставить сей послѣдній. 3-е, Если тотъ, кому въ апелляціи отказано за пропущеніемъ срока, будетъ имѣть уважительныя оправданія въ пропускѣ апелляціи, то можетъ просить Правительствующій Сенатъ о возстановленіи права на оную. Отъ Сената будетъ уже зависѣть, если найдетъ достаточный поводъ къ удовлетворенію таковой просьбы, постано-

roku.“ I *powtóre*: sprawki, z której się okazało, że nastałe na Powszechném Senatu Zebraniu postanowienie zawierało się w tém co następuje: dla rozstrzygnienia trudności, napotykanych w liczeniu terminów przy przywróceniu prawa apellacyi i przy powrócie proszącym podanych przez nich żałob apellacyjnych, napotykają się następujące trzy zapytania: pierwsze, czy należy czynić ustanowione wezwanie przez policyą i publikatę, podciągając rozprawiających się pod wszystkie terminy i obrzędy w tym razie, kiedy urząd sądowy, osądziwszy sprawę, nie miał zgoła dawać mu toku apellacyjnego, jednakże w poźniejszym czasie wyższa instancya zaleci przypuścić rozprawiających się do apellacyi? Drugie, od jakiego czasu i jaki termin powinien bydź zakładany na podanie żałoby apellacyjnej w tém zdarzeniu, kiedy rozprawiający się, chociaż oświadczył stanność na wezwanie, ale nie został dopuszczony do apellacyi dla niezgodnego z prawidłami pojęcia przez urząd sądowy w liczeniu terminu, albo wartości rzeczy procederu; poźniej zaś, wyższa instancya sądowa zaleci dopuścić do apellacyi? i trzecie, od jakiego czasu i jaki termin powinien bydź uważany na przywrócenie żałoby apellacyjnej, podanej w terminie i powróconej proszącemu z napisem, w tém zdarzeniu, kiedy ta będzie przezeń otrzymaną na powrót po upływie już terminu rocznego, albo chociaż i pierwiej, ale przed takim czasem do terminu, że na podanie nowej żałoby, przed upływem terminu rocznego, nie będzie wystarczał i na odległość? Powszechne Zebranie Rządzącego Senatu, porównawszy zapytania te z istniejącemi prawami, znajdowało: Co do pierwszego, że naznaczenie rozprawiającym się, którym apellacya przez niższy urząd była odmówiona, a przez wyższy dozwolona, podwójnego tylko terminu odległości na wypełnienie apellacyjnego obrzędu, otrzymanie świadectwa i podanie apellacyjnej żałoby, mogłoby się okazać bardzo uciążliwém dla mieszkańców Stolic, Gubernialnych i bliższych do tych innych miast Powiatowych, gdyż im należałoby, przy wyżej wyrażoném ograniczeniu terminu, wysłuchać wyroku wyższego urzędu od Policyi; jawić się do urzędu sądowego, który sądził sprawę; wypełnić cały obrzęd apellacyjny; otrzymać na to świadectwo; napisać i podać, przed ukończeniem sądu w wyższej instancyi, albo wysłać przed odejściem poczty, żałobę apellacyjną, nie więcej, jak w jednym tylko dniu. Co do drugiego, że nie przyzwoicie jednak byłoby odnawiać wezwania i ustanawiać nowy termin apellacyjny, kiedy pierwiej istniejący jeszcze nieupłynął w czasie otrzymania prośby o przywrócenie prawa apellacyi i kiedy czas, pozostający do ukończenia tego terminu nie krótszy jest od tego, któryby się liczył na podwójny termin odległości, i nakoniec co do trzeciego, że chociaż w 1922, 1929 i 1930 artykułach Połączenia Praw Cywilnych (T. X.) zawiera się jasne w tej rzeczy rozstrzygnienie, ale, że się może zdarzyć, że apellanci będą mieli ważne usprawiedliwienia w opuszczeniu apellacyi, tedy nie można pozbawiać ich prawa prosić Rządzącego Senatu o jej przywrócenie. Dla tych wszystkich uwag, Powszechne Senatu Zebranie mniemało na dopełnienie do artykułów: 1881,1916, 1922, 1929, 1930 i dalszego ciągu 1959 Połączenia Praw Cywilnych (T. X) postanowic: 1) jeżeliby komu z rozprawiających się, po osądzeniu sprawy w niższej albo średniej instancyi, zgoła nie dane było prawo apellacyi, a w prywatnej żałobie, w ustanowionym porządku podanej, przez wyższy urząd prawo to było mu dozwolone, w takim razie czynią się wezwania do wysłuchania wyroku, spełnia się obrząd apellacyjny i zachowują się apellacyjne terminy w całej zupełności i ścisłości na powszechnej prawnej zasadzie. 2) Tym osobom, które oświadczyły stanność na wezwanie urzędu sądowego i wyroku wysłuchały, ale do apellacyi nie były dopuszczone niezgodnie z prawidłami, i którym, po szczególnej żałobie, przez urząd wyższy apellacya będzie przywrócona, zostawić prawo podawania żałoby apellacyjnej, licząc od dnia formalnego ich obwieszczenia, o którém powinno im bydź wydane świadectwo, w przeciągu tego czasu, jakiby zostawał od dnia podania przez nich poprzedniczej, nieuznanej apellacyi, a w zdarzeniu, jeżeliby czas ten krótszy był od tego, jakiby się liczył na podwójny termin odległości, zostawic ten ostatni. 3) Jeżeli ten, komu odmowiono apellacyi z przyczyny uchybienia terminu, będzie miał ważne usprawiedliwienia w opuszczeniu apellacyi, tedy może prosić Rządzącego Senatu o przywrócenie mu prawa do niej. Od Senatu tedy będzie zależało, jeżeli dostateczną znajdzie przyczynę do zadosyćuczynienia takiej prośbie, postanawiać w tymże czasie zdanie i o terminie, który powinien bydź zakreślony proszącemu na podanie żałoby apellacyjnej. O czém też było podane Jego Cesarskiej Mości najuniżeńsze przełożenie. (Op. p. Rz. Sen. 20 Stycznia 1838 r.)

влять въ то же время заключенiе и о срокѣ, который долженъ быть предоставленъ просителю на подачу апелляцiонной жалобы. О чемъ и былъ поднесенъ Его Императорскому Величеству всеподданнѣйшiй докладъ. (Оп. Прав. Сен. 20 Января 1838 г.)

— Правительствующiй Сенатъ слушали представленiе Господина Министра Финансовъ, что по представленiю къ нему Правленiя Курляндскаго Кредитнаго Общества, объ исходатайствованiи разрѣшенiя принимать къ учету въ Рижскую Коммерческаго Банка Контору билеты Курляндскаго Кредитнаго Общества на томъ же основанiи, какъ сiе допущено Высочайше утвержденнымъ 20 Сентября 1833 года мнѣнiемъ Государственнаго Совѣта для билетовъ Лифляндской и Эстляндской Кредитъ-кассъ, такъ какъ они представляютъ равное обеспеченiе и имѣютъ одинаковыя качества и цѣль, входилъ онъ Г. Министръ Финансовъ по сему предмету съ представленiемъ въ Комитетъ Гг. Министровъ. Нынѣ выпискою изъ журналовъ онаго, отъ 7 и 21 Декабря 1837 года, дано ему Г. Министру знать къ исполненiю, что Государь Императоръ, по положенiю Комитета Гг. Министровъ, согласно съ заключенiемъ его Г. Министра Финансовъ, Высочайше повелѣть соизволилъ: существующее правило на счетъ принятiя къ учету въ Рижскую Коммерческаго Банка Контору билетовъ Лифляндскаго и Эстляндскаго Дворянскихъ Банковъ, распространить и на билеты Курляндскаго Дворянскаго Банка. (Опуб. Прав. Сен. 25 Января 1838 г.)

— По представленiю Правленiя Государственнаго Заемнаго Банка о допущенiи перезалога домовъ въ Банкѣ съ новаго срока съ удержанiемъ премiи, входилъ Г. Министръ Финансовъ по сему предмету въ Государственный Совѣтъ съ представленiемъ, въ которомъ полагалъ: въ дополненiе къ статьѣ 453 Св. Зак. (Т. XI) Уст. Кред. Установл. постановить слѣдующее: 1) Перезалогъ домовъ въ Заемномъ Банкѣ допускается съ новаго срока на 15 лѣтнихъ правилахъ по новымъ свидѣтельствамъ и по новой оцѣнкѣ, ежели со времени учиненнаго займа подъ залогъ оныхъ прошло не менѣе трехъ лѣтъ. 2) При таковомъ перезалогѣ изъ причитающейся въ ссуду суммы удерживается прежнiй Банковый долгъ и сверхъ того премiя, ежели домъ состоялъ въ залогѣ Банка отъ 3 до 7 лѣтъ, по 1½ %, отъ 7 до 11 лѣтъ, по 1% и отъ 11 до 15 лѣтъ по ½ % единовременно. 3) Ежели заложенный въ Банкѣ домъ освободится отъ залога постепенною уплатою долга по 15 лѣтнимъ правиламъ Банка, и потомъ чрезъ нѣкоторое время представленъ будетъ вновь въ залогъ, въ такомъ случаѣ ссуда производится безъ премiи. Получивъ нынѣ Высочайше утвержденное въ 31 день Декабря 1837 года мнѣнiе по сему предмету Государственнаго Совѣта, онъ Г. Министръ Финансовъ представляетъ при семъ въ Правительствующiй Сенатъ списокъ съ онаго для зависящаго распоряженiя о приведенiи онаго въ исполненiе. *Означенный списокъ слѣдующаго содержанiя*: „Государственный Совѣтъ, въ Департаментѣ Экономiи и въ Общемъ Собранiи, разсмотрѣвъ представленiе Министра Финансовъ о перезалогѣ домовъ въ Заемномъ Банкѣ съ новаго срока съ удержанiемъ премiи и принимая въ уваженiе, что предлагаемая Министромъ мѣра послужитъ къ облегченiю заемщиковъ и что оная уже допущена для недвижимыхъ населенныхъ имѣнiй, *положилъ*: представленiе Министра утвердить." *На подлинномъ мнѣнiи написано*: Его Императорское Величество воспослѣдовавшее мнѣнiе въ Общемъ Собранiи Государственнаго Совѣта по дѣлу о перезалогѣ домовъ въ Заемномъ Банкѣ съ новаго срока съ удержанiемъ премiи, Высочайше утвердить соизволилъ и повелѣлъ исполнить. Подписалъ: *Предсѣдатель Государственнаго Совѣта, Графъ Новосильцовъ*. 31 Декабря 1837. (Опуб. Прав. Сен. 1 Февраля 1838 г.) (*С. В.*)

— Rządzący Senat słuchali przedstawienia Pana Ministra Skarbu, że na przedstawienie do niego Administracyi Kurlandzkiego Towarzystwa Kredytowego, o wyjednanie dozwolenia przyjmować do potrącania w Ryzkim Kantorze Banku Handlowego bilety Kurlandzkiego Towarzystwa Kredytowego na tejże osnowie, jak to jest dozwolone przez Najwyżej utwierdzoną 20 Września 1833 roku Opinią Rady Państwa dla biletów Inflantskiej i Estońskiej kass kredytowych, gdyż bilety te stanowią równe zabezpieczenie i mają jednakie przymioty i cel, P. Minister Skarbu czynił w tej rzeczy przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów. Teraz przez wypis z jego żurnałów, pod dniem 7-m i 21-m Grudnia 1837 roku, dano temu P. Ministrowi wiedzieć do wypełnienia, że Cesarz Jego Mość, po nastałém postanowieniu Komitetu PP. Ministrów zgodnie z wnioskiem P. Ministra Skarbu, Najwyżej rozkazać raczył: istniejące prawidło względnie przyjmowania do potrącania w Ryzkim Kantorze biletów Banku Handlowego Inflantskiego i Estońskiego Banków Dworzańskich, rozciągnąć i na bilety Kurlandzkiego Banku Dworzańskiego. (Op. p. Rz. Sen. 25 Sty. 1838 r.)

— Na przedstawienie Zarządu Pożyczkowego Banku Państwa o dopuszczeniu przeewikcyonowania domów w Banku, od nowego terminu, z zatrzymaniem premii, czynił P. Minister Skarbu w tej rzeczy do Rady Państwa przedstawienie, w którém podawał: na dopełnienie do Artykułu 453 Połączenia Praw (T. XI) Ustaw Kredytowych Ustanowień, postanowić co następuje: 1.) Przeewikcyowanie domów w Pożyczkowym Banku dozwala się od nowego terminu na 15 letnich prawidłach podług nowego zaświadczenia i nowego oszacowania, jeżeli od czasu uczynionej pożyczki na ich ewikcyą przeszło nie mniej jak trzy lata. 2.) Przytém przeewikcyonowaniu z przypadającej na pożyczkę summy zatrzymuje się uprzedni dług Bankowy i oprócz tego premium, jeżeli dom zostawał pod ewikcyą Banku od 3 do 7 lat, po 1½ %, od 7 do 11 lat po 1% i od 11 do do 15 tu lat po ½ % jednorazowie. 3) Jeżeli oddany na ewikcyą do Banku dom uwolni się od ewikcyi przez stopniową wypłatę długu podług 15-to-letnich prawideł Banku, a potém po niejakim czasie oddany będzie znowu na ewikcyą, w takim razie pożyczka uskutecznia się bez premii. Otrzymawszy teraz Najwyżej utwierdzoną 31-go Grudnia 1837 roku Opinią w tej rzeczy Rady Państwa, P. Minister Skarbu przedstawia przytém do Rządzącego Senatu jej kopią dla zależącego rozporządzenia o przyprowadzeniu jej do wypełnienia. *Pomieniona kopia brzmienia jest następującego*: Rada Państwa, na Departamencie Ekonomii i na Powszechném Zebraniu, rozpatrzywszy przedstawienie Ministra Skarbu o przeewikcyonowaniu domów w Pożyczkowym Banku Państwa od nowego terminu z utrzymaniem premium i mając na względzie, że podawany przez Ministra środek posłuży do ulgi pożyczającym, i że to dozwoloném już jest dla nieruchomych osiedlonych majątków, *postanowiła*: przedstawienie Ministra utwierdzić." *Na autentyku Opinii napisano*: Jego Cesarska Mość nastałą Opinią na Powszechném Zebraniu Rady Państwa w rzeczy o przeewikcyonowaniu domów w Pożyczkowym Banku Państwa od nowego terminu z zatrzymaniem premium, Najwyżej utwierdzić raczył i rozkazał wypełnić. Podpisał: *Prezydent Rady Państwa, Hrabia Nowosilcow*. 31-go Grudnia 1837 r. (Op. p. Rz. Sen. 1-go Lutego 1838 roku. (*G.S.*)

Окружное предложенiе Г. Министра Народнаго Просвѣщенiя Гг. Попечителямъ Учебныхъ Округовъ отъ 3-го Ноября 1837.

Замѣтивъ, что въ разныхъ Учебныхъ Округахъ § 94 Общаго Устава Университетовъ, коимъ дозволяется Студентамъ переходить изъ одного Университета въ другой, подлежитъ разнымъ истолкованiямъ, я нахожу нужнымъ для предупрежденiя впредь всякихъ недоразумѣнiй, въ объясненiе смысла вышесказаннаго параграфа, предложить къ наблюденiю слѣдующее:

1) Студентъ, оставляющiй одинъ Университетъ, хотя и можетъ, въ случаяхъ предусмотрѣнныхъ Уставомъ, быть принятъ съ зачетомъ времени въ другой, но не иначе, какъ въ тотъ самый курсъ, въ коемъ находился, если предъ выходомъ изъ него не былъ удостоенъ по испытанiю къ переводу въ слѣду-

Okólne polecenie P. Ministra Narodowego Oświecenia PP. Kuratorom Okręgów Szkolnych pod dniem 3-m Listopada 1837 r.

Dostrzegłszy, że w różnych Okręgach Szkolnych § 94 Ogólnej Ustawy Uniwersytetów, przez który dozwala się studentom przechodzić z jednego Uniwersytetu do drugiego, podpada różnym tłómaczeniom, znajduję potrzebném dla zapobieżenia na przyszłość wszelkim niewyrozumieniom, na objaśnienie myśli wyżej wyrażonego paragrafu, polecić do zachowywania, co następuje.

1) Student, opuszczający jeden Uniwersytet, chociaż może, w zdarzeniach przez Ustawę przewidzianych, bydź przyjętym z policzeniem czasu do innego, ale nie inaczej, jak na ten sam kurs, w którym się znajdował, jeżeli przed wyjściem z niego nie otrzymał po examinie promocyi do kursu następującego, na co

ющій курсъ, въ чемъ долженъ предъявить особое свидѣтельство за подписаніемъ Попечителя.

2) Во всякомъ случаѣ должно наблюдать, чтобы продолженіе Университетскихъ курсовъ для каждаго Студента Медицинскаго Факультета составляло не менѣе пяти, а прочихъ Факультетовъ не менѣе четырехъ полныхъ лѣтъ.

3) Никакой Студентъ болѣе двухъ лѣтъ не долженъ оставаться въ одномъ и томъ же курсѣ. По прошествіи сего времени не удостоенный къ переводу въ слѣдующій курсъ, какъ неспособный къ успѣшному продолженію Наукъ, исключается изъ Университета. (*Ж. М. Н. П.*)

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 20-го Февраля.

Министръ торговли предложилъ Палатѣ Депутатовъ проектъ постановленія касательно прорытія каналовъ, для соединенія рѣкъ Марны съ Рейномъ, и Эсны съ Марною, а также вдоль рѣки Гароны, между городами Тулузою и Кастетсъ. Потребные на то расходы простираются до 113 милліоновъ франковъ, изъ коихъ 2,400,000 предполагается отпустить въ 1838, а 11 милліоновъ въ 1839 годахъ. За симъ упомянутый Министръ преставилъ еще проектъ постановленія о постройкѣ желѣзныхъ дорогъ отъ Парижа къ Белгійской границѣ и къ городамъ Гавру и Бордо, на что смѣта составляетъ 157 милліоновъ франковъ; изъ сей суммы Министръ торговли требуетъ отпустить въ нынѣшнемъ году 4½ мил. а въ будущемъ 14 мил. франковъ. Г-нъ *Пасси* предложилъ и пояснялъ проектъ о уничтоженіи рабства во Французскихъ колоніяхъ; противу того возражалъ морской Министръ, доказывая, что предметъ сей требуетъ еще продолжительнаго и внимательнаго разсмотрѣнія, дабы можно было, соблюдая пользу колонистовъ, утвердить внутреннее благоустройство и спокойствіе. Г-нъ *Ламартинъ* краснорѣчиво защищалъ проектъ Г-на *Пасси*, утверждая, что именно теперь наступило время къ уничтоженію рабства, ибо въ Константинополѣ недостатокъ невольниковъ уже до того ощутителенъ, что вскорѣ рабство вмѣстѣ съ многоженствомъ прекратятся на Востокѣ по высокимъ цѣнамъ невольниковъ. При чемъ Г-нъ *Ламартинъ* присовокупилъ, что въ Англійскихъ колоніяхъ уничтоженъ уже торгъ Неграми, что Испанцы, лишившись своихъ владѣній въ Америкѣ, уже тѣмъ самымъ не имѣютъ въ таковомъ торгѣ никакого участія, и только одна Франція не предоставила до сихъ поръ свободы Неграмъ и не приступила къ искорененію рабства. Г-нъ *Анжвиль*, жившій нѣсколько времени въ колоніяхъ, сказалъ, что участь тамошнихъ невольниковъ совсѣмъ не такъ жалка, какъ вообще утверждаютъ, и что навѣрное поручиться можно, что они живутъ тамъ гораздо выгоднѣе, нежели третья часть жителей въ самой Франціи. Г-нъ *Гизо* согласился совершенно съ мнѣніемъ Г на *Пасси*; наконецъ Министръ Финансовъ заключилъ, что какъ изъ разбирательства по сему предмету оказывается, что уничтоженіе рабства необходимо и настоящему времени соотвѣтственно, то слѣдуетъ предложенный о томъ проектъ принять въ дальнѣйшее разсмотрѣніе; съ таковымъ мнѣніемъ согласилось большинство членовъ Палаты, а потому положено возобновить о семъ прѣнія въ будущихъ засѣданіяхъ. (*О. Г. Ц. П.*)

— Король утвердилъ приказомъ отъ 5-го ч. с. м. планъ для ученаго путешествія чрезъ Швецію, Норвегію и Лапландію въ Шпицбергенъ. Это путешествіе начнется въ настоящемъ году; оно предоставлено Г. *Гемару*, который уже имѣлъ подобное порученіе. Король разговаривалъ съ Г. *Гемаромъ* объ этомъ предметѣ почти полтора часа, и самъ показывалъ на картѣ путь, который онъ совершилъ въ 1795 году чрезъ Норвегію, Швецію, Финляндію и Лапландію, означилъ также страны, которыя особенно должны обратить вниманіе ученой коммиссіи. Такимъ образомъ почти въ одно время изъ Франціи будутъ отправлены экспедиціи къ Южному и Сѣверному полюсамъ. Король Шведскій желая содѣйствовать столь важному для наукъ предпріятію, назначилъ многихъ Шведскихъ ученыхъ, которые присоединятся къ нашимъ соотечественникамъ.

— Между Генераломъ *Флаго*, первымъ Шталмейстеромъ Герцога *Орлеанскаго* и его первымъ Адъютантомъ, Генераломъ *Бодраномъ* произошелъ споръ о томъ, кто будетъ подписывать пригласительные билеты на обѣды и балы; и такъ какъ этотъ споръ рѣшенъ въ пользу Графа *Флаго*, то Генералъ *Бодранъ*, какъ слышно, не хочетъ служить Адъютантомъ у Принца.

— Извѣстный композиторъ *Онсловъ* получилъ по смерти своей тещи Маркизы *Фонтанжъ* значительное имущество и между прочимъ гостинницу въ Парижѣ, которую цѣнятъ въ милліонъ фр.

powinien okazać osobne świadectwo z podpisem Kuratora.

2) W każdym razie należy przestrzegać, ażeby dalsze odbywanie kursow Uniwersyteckich dla każdego studenta Fakultetu Medycznego trwało nie mniej nad pięć, a dla innych Fakultetow, nie mniej nad cztéry lata zupełne.

3) Żaden student więcej nad dwa lata nie powinien zostawać w jednym i tymże kursie. Po upływie tego czasu, nie usposobiony do promocyi na kursa następne, jako niezdatny do dalszego odbywania nauk, wykreśla się z Uniwersytetu. (*D.M.N.O.*)

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Francya.

Paryż, dnia 20 Lutego.

W Izbie deputowanych wniósł Minister handlu projekt do prawa, względem wykopania kanałów, łączących Marnę z Renem i Aisne z Marną, tudzież wzdłuż Garony między Tuluzą i Castets. Wydatki wynosić mają ogółem 113 milionów fran., z których 2,400,000 na rok 1838, a 11 milionów na 1839 wypada. Następnie rozwinął wspomniony Minister drugi projekt do prawa, tyczący się nowych kolei żelaznych, mających połączyć Paryż z granicą Belgiyską, Hawrem i Bordeaux; co ogółem wynosi summę 157 millionów franków, z którey Minister żąda w tym roku 4½ mil., a w następnym 14,000,000 fr. P. *Passy*, przedstawił i rozwijał projekt zniesienia niewoli we francuzkich osadach; oparł się temu Minister morski, dowodząc, że jeszcze potrzeba czasu do baczney rozwagi nad przedmiotem tak drażliwym, aby pogodzić interes osadników z zabezpieczeniem spokoyności i wewnętrznego porządku. P. *Lamartine*, popierał wymównie projekt P. *Passy*, twierdząc, że właśnie teraz nadeszła chwila zniesienia niewoli, kiedy już tak wielki niedostatek niewolników czuć się daje w Stambule, że wnet ją, łącznie z wielożeństwem, wysokie ceny zatamują na wschodzie. Wymienił, że w osadach angielskich zniesiono handel murzynami, że Hiszpania, utraciwszy Amerykę, tém samém nie ma w tym handlu udziału, że tylko jedna Francya, postępując dawnym trybem, nie wyzwala murzynów i nie chce wykorzenić niewoli. P. *Angeville*, który czas niejaki w osadach przemieszkiwał, zrobił uwagę, że los niewolników nie jest tak opłakanym, jak powszechnie utrzymują, i że sumniennie powiedzieć można, iż daleko wygodniejsze prowadzą życie, niżeli trzecia część mieszkańców Francyi. P. *Guizot* był zupełnie zdania P. *Passy*; wniósł nakoniec Minister Skarbu, że ponieważ z rozbioru tego przedmiotu wyraźnie się okazuje, że zniesienie niewoli jest potrzebném i w tey chwili właściwém, wypada wziąć ten projekt do dalszey narady: zdanie Ministra podzieliła większość Izby; uchwalono zatém przystąpić do dalszych w dniach następnych nad nim rozpraw. (*G.R.K.P.*)

Król przez rozkaz pod d. 5 zezwolił na projekt naukowej podróży przez Szwecyą, Norwegią i Laponią do Szpicbergu. Podróż ta, której kierunek poruczono P. *Gaimard*, który już był upoważniany do podobnej missyi, będzie rozpoczętą jeszcze w teraźniejszym roku. Król półtory godziny prawie rozmawiał z P. *Gaimard* o tym przedmiocie i sam na karcie oznaczał drogę, którą przebył w roku 1795 przez Norwegą, Szwecyą, Finlandyą i Laponią, pokazywał także miejsca, które zwrócić powinny szczególniejszą uwagę Kommissyi naukowej. Tym sposobem w jednymże prawie czasie, z Francyi wysłane będą wyprawy do biegunów południowego i północnego. Król Szwedzki, dla przyłożenia się do tak ważnego dla nauk przedsięwzięcia, wyznaczył kilku szwedzkich uczonych, którzy się przyłączyć mają do naszych.

— Między Jenerałem *Flahault*, pierwszym koniuszym Xięcia *Orleańskiego* a pierwszym J.Wys. adjutantem Jenerałem *Baudrand*, zaszedł spór: kto ma podpisywać bilety zapraszające na obiady i bale; gdy zaś spór ten rozstrzygniony został na stronę Hr. *Flahault*, mówią więc, że Jenerał *Baudrand* podał się do uwolnienia od obowiązku Adjutanta Xiążęcego.

— Sławny kompozytor *Onslow*, przez śmierć swojej teści, Margrabiny *Fontanges*, odziedziczył znaczny majątek, a między innemi hotel w Paryżu, którego wartość podają na million franków.

— Въ прошлую ночь полиція въ разныхъ частяхъ города захватила 8 человѣкъ, которые, по изданному указу, оказались виновными за соучастіе въ тайныхъ и непозволительныхъ связяхъ. У нихъ найдено довольно ружей, пороха и патроновъ и между прочимъ два длинныхъ факела. Большая часть арестантовъ принадлежитъ къ рабочему классу. Только одинъ изъ нихъ извѣстенъ по прежнему судопроизводству, молодой *Лепрестръ-Дюбокажъ*, который былъ захваченъ на открытомъ 1 Сентября тайномъ пороховомъ заводѣ и осужденъ на пятилѣтнее заключеніе, отъ котораго освободила его амнистія.

— Изъ Алжира отъ 5-го ч. пишутъ: „Съ удивленіемъ читаемъ мы здѣсь въ газетахъ о большихъ морозахъ въ Европѣ. Хотя теплый климатъ здѣшней южной страны извѣстенъ, при всемъ томъ такая прекрасная теплая зима, какъ нынѣшняя въ Африкѣ есть удивительное явленіе. Термометръ Реомюра во всю зиму показывалъ отъ 15 до 18 градус. тепла. Миндальныя деревья еще къ Святкамъ покрылись цвѣтомъ и померанцовая уборка началась еще въ Декабрѣ мѣсяцѣ; притомъ дождь въ нынѣшнюю зиму очень рѣдокъ и небо почти всегда совершенно ясно.“

21-го Февраля.

Генераль-Лейтенантъ *Кастелланъ* изъ своего путешествія въ Африку, опять прибылъ въ Парижъ.

— Вчера вечеромъ и сегодня утромъ многихъ захватили по политическимъ обстоятельствамъ.

— Одно письмо изъ Логроньо отъ 13 ч. доноситъ, что этотъ городъ наполненъ войсками, которыя идутъ въ Лодозу, гдѣ *Эспартеро* хочетъ собрать четыре дивизіи. Взятіе Эстеллы кажется опредѣлено. Войска подъ командою *Гони* и *Цабала*, стоявшія въ Мендавіи поспѣшно возвратились въ Виллу-Барбару, для прикрытія Эстеллы. Адъютанты *Эспартеры* ускорили маршъ Королевиныхъ войскъ и говорятъ, что главнокомандующій еще 12-го ч. с. м. оставилъ Лодозу, отправляясь въ Эстеллу.

— Сегодня полученныя здѣсь Мадритскія газеты отъ 13 ч. считаютъ потерю Базиліо *Гарсіа* въ битвѣ противъ *Санца* до 1,000 чел.

22-го Февраля.

Ученое сословіе понесло большую потерю. Вчера скоропостижно скончался извѣстный Оріенталистъ Г. *Сильвестръ де Саси* 19-го ч. утромъ онъ былъ еще совершенно здоровъ и послѣ уроковъ въ Французской Коллегіи отправился въ Палату Депутатовъ для участвованія въ преніяхъ. Въ ту минуту, когда онъ возвращаясь домой хотѣлъ сѣсть въ экипажъ, пораженъ апоплексическимъ ударомъ. Г. *Сильвестръ де Саси* прожилъ 80 лѣтъ.

— На пароходѣ *le Vautour*, прибывшемъ 17 ч. с. м. въ Тулонскую пристань, привезено тѣло Генерала *Карамана* во Францію.

— Число тайныхъ игорныхъ домовъ, будто простирается уже теперь до 200, и полагаютъ, что полиція будетъ очень трудно, прекратить совершенно эти безпорядки.

— Пишутъ изъ Константины отъ 29-го ч. пр. м.: „Здѣшній гарнизонъ состоитъ теперь изъ 2,500 чел., которые слишкомъ достаточны, чтобы жителей удержать въ повиновеніи и отразить нѣкоторыя нападенія снаружи. Теперь устроено правильное почтовое сообщеніе между Боною и Константиною, такъ, что всякія 8 дней получаются въ обоихъ мѣстахъ извѣстія; до сихъ поръ настоящій ходъ почты не встрѣтилъ препятствія со стороны Арабовъ. О *Ахметъ*-Беѣ давно уже ничего не слышно; между тѣмъ приверженцы его несомнѣваются, что онъ ожидаетъ только благопріятнаго обстоятельства, чтобы опять появиться на полѣ битвы.“

— Въ Неверсѣ съ 15 на 16 ч. Февраля ночью, башня церкви Спасителя, которая построена въ 8 столѣтіи, завалилась съ ужаснымъ громомъ и разрушила собою нѣсколько смежныхъ домовъ. Жители сихъ домовъ пробужденные отъ сна трескомъ балокъ, едва успѣли за нѣсколько минутъ до обрушенія уйти на улицу.

— Пишутъ изъ Байонны отъ 18-го ч.: „Получено извѣстіе, что восемь Карлистскихъ баталіоновъ подъ командою *Герге*, изъ Бальмаседы проходили чрезъ Толозу въ Эстеллу. Они имѣли съ собою два орудія. Карлисты кромѣ того въ этомъ мѣстѣ имѣютъ 20 батал. и 8 эскадроновъ. Вообще полагаютъ, что вторая экспедиція приготовляется идти за Эбръ, чтобы соединиться съ Базиліо *Гарсіа*. Карлисты укрѣпили Урдахъ, Цугаррамурди, Лезака, Веру и много другихъ мѣстъ на границахъ.“

— *Constitutionnel* содержитъ слѣдующее письмо изъ Мадрита отъ 14-го ч.: „Сегодня по предложенію Министерства происходило опять собраніе умѣренныхъ депутатовъ, въ которомъ Г. *Офалія* объявилъ,

— Przeszłej nocy policya w różnych kwartałach aresztowała 8 osób, które podług wydanych rozkazów, obwinione są o tajne i niedozwolone związki. Znaleziono u nich znaczną ilość broni, prochu i ładunków, a między temi dwie długie pochodnie. Zatrzymane osoby najwięcej należą do klassy pracujących. Jedyny pomiędzy niemi, którego imie było już wiadome z dawniejszych śledztw, jest młody *Leprestre-Dubocage*, który 1 Września 1836 znaleziony był w tajnej fabryce prochu i za to osądzony na 5-letnie więzienie, z którego na mocy amnestyi był uwolniony.

—Donoszą z Algieru pod d. 5: „Z zadziwieniem czytamy tu w dziennikach o wielkich mrozach w Europie. Łagodny klimat tych krain południowych jest wiadomy, jednak tak piękna, ciepła zima, jak tegoroczna, w samej nawet Afryce jest niezwyczajnym zjawiskiem. Na termometrze Reaumura przez cały Styczeń było od 15 do 18 stop. ciepła. Drzewa migdałowe już około Bożego Narodzenia okryły się kwiatem, a zbieranie pomarańczy zaczęło się w Grudniu; nadto deszcze tej zimy są bardzo rzadkie, a niebo ciągle prawie wypogodzone.”

Dnia 21.

Jenerał-Porucznik *Castellan* z podróży swojej do Afryki powrócił do Paryża.

— Wczora wieczorem i dzisia rano aresztowano jeszcze wiele osób z przyczyn politycznych.

— List z Logroño pod d. 13 donosi, że to miasto napełnione jest wojskiem idącém do Lodosy, gdzie *Espartero* ściągnąć chce cztéry dywizye. Uderzenie na Estellę zdaje się bydź postanowioném. Wojska pod dowództwem *Goni* i *Zabala*, które stały w Mendavii, śpiesznie cofnęły się ku Villa Barbara, dla zasłonienia Estelli. Adjutanci *Espartery* przyśpieszają pochod wojsk Królowej, i mówią nawet, że wodz naczelny, już d. 12 opuscił Lodosę, udając się do Estelli.

— Otrzymane tu dzisia gazety madryckie pod d. 13, podają stratę Basilio *Garcii* w bitwie przeciwko *Sanza*, na 1,000 ludzi.

Dnia 22.

Swiat uczony poniósł wielką stratę przez nagłą śmierć, której uległ wczora sławny oryentalista, P. *Silvestre de Sacy*. D. 19 rano, po zwyczajnych lekcyach w Kollegium Francuzkiém, udał się do Izby Parów, gdzie nawet uczęstniczył w rozprawach. Gdy po ukończeniu posiedzeń powracając do domu chciał siąść na ulicy do powozu, uderzony został apoplexyą. Od tej chwili nie odzyskał zmysłów. *P. Silvestre de Sacy* żył lat 80.

— Na statku parowym *le Vautour*, który d. 7 t. m. przybył do przystani tulońskiej, przywieziono ciało Jenerała *Caraman* do Francyi.

— Liczba tajnych szulerni ma w tym momencie dochodzić już do 200, i rozumieją, że bardzo trudno będzie policyi, całkiem zapobiedz temu nieporządkowi.

— Donoszą z Konstantyny pod d. 29 z. m.: „Załoga tutejsza składa się z 2,500 ludzi, która więcej jest jak dostateczną, dla utrzymania ludności w posłuszeństwie i odparcia napadów zewnątrz. Urządzono teraz regularną kommunikacyą pocztową pomiędzy Boną a Konstantyną, tak, że co ośm dni, otrzymywać można w obu miejscach wiadomości; dotychczas bieg poczt nie napotkał żadnej przeszkody ze strony Arabów. O *Ahmecie*-Beju od dawna nic nie słychać, témczasem jego stronnicy nie wątpią, że on oczekuje tylko pomyślnej okoliczności, ażeby się znowu ukazać na polu walki.”

— W Nevers w nocy z d. 15 na 16 Lutego, wieża kościoła Zbawiciela, zbudowana w 8 jeszcze wieku, zapadła ze straszliwym łoskotem i zrujnowała kilka przyległych domów. Mieszkańcy tych ostatnich, przestraszeni ze snu trzaskiem belek, zaledwo kilką minutami pierwiej potrafili uciec na ulicę.

— Donoszą z Bayonny pod d. 18: „Dowiadujemy się, że 8 batalionów Karolistowskich pod rozkazami *Guergué*, idąc z Balmasedy, przechodzili przez Tolozę do Estelli. Mieli oni z sobą dwa działa. Karoliści oprócz tego mają w tym punkcie 20 batalionów i 8 szwadronów. Rozumieją powszechnie, że druga wyprawa gotuje się przechodzić za Ebro, dla połączenia się z Basilio *Garcią*. Karoliści utwierdzili Urdach, Zugarramurdi, Lesaca, Vera i wiele innych punktow na granicach.”

— *Constitutionnel* zawiera następujący list z Madrytu pod d. 14: „Dzisia, na wniosek Ministeryum, znowu się odbywało zgromadzenie umiarkowanych deputowanych, na którém P. *Ofalia*, oświadczył, iż nie zo-

что онъ неостанется при правленіи,если не будетъ принятъ законъ о десятинахъ, представленный собранію. Пренія были очень жарки, и между тѣмъ ничего неопредѣлено. Г. *Офалія* увѣдомленный о таковомъ случаѣ, сегодня вечеромъ созвалъ Министерскій Совѣтъ и объявилъ въ немъ, что онъ не можетъ долѣе оставаться при публичныхъ дѣлахъ. Министры Военный и Юстиціи единовременно съ Г-мъ *Офаліа* подали въ отставку. Званіе Президента Совѣта предложено Генералу *Кордовѣ*, который прииялъ оное, но съ тѣмъ, что онъ самъ будетъ избирать сотоварищей. Г. *Офалія* вѣрно будетъ Посланникомъ въ Парижѣ."

23-го Февраля.

Балъ данный третьяго дня въ Тюйльери былъ самый блистательный. Приглашено было 4,016 особъ а присутствовало 3,900. Число экипажей въѣхавшихъ на Тюйльерійскій дворъ простиралось до 1477. Герцогъ *Немурскій* такъ выздоровѣлъ, что до конца могъ оставаться на балѣ.

— Маркизъ *Осмондъ*, Перъ Франціи, вчера скончался. Во время прежняго Правленія онъ былъ Посланникомъ въ Туринѣ и Лондонѣ.

— Гр. *Кампусано* въ прошлую среду отправился отсюда въ Лондонъ и *Messager* утверждаетъ, что онъ наименованъ Испанскимъ Посланникомъ при Лондонскомъ дворѣ.

— Правительство публиковало слѣдующую телеграф. депешу изъ Байонны отъ 21 ч.: „*Эспартеро* 16-го ч. предпринималъ рекогносцировку въ Эстеллу, и 19-го ч. не встрѣтивъ нападенія, возвратился въ Гаро."

—Письмо изъ Байонны отъ 20 ч. увѣдомляетъ: „Все предвѣщаетъ, что въ скоромъ времени произойдетъ сраженіе въ окрестностяхъ Эстеллы, куда Карлисты собрали большую часть силъ своихъ. *Донъ-Карлосъ* былъ 17-го ч. въ Асконтіи, а *Герге* уже 15 ч. прибылъ въ Толозу для принятія команды надъ войсками, разставленными отъ Віаны до Эстеллы."

— *Quotidienne* содержитъ слѣдующее письмо изъ Мадрита отъ 15 ч.: „Базиліо *Гарсія* 9-го ч. вечеромъ напалъ на авангардъ Генерала *Пардинаса* при переходѣ его чрезъ рѣку Таибиллія, нанесъ ему немаловажный уронъ и всю дивизію принудилъ отступить къ Сегурѣ. 10-го ч. переночевалъ *Гарсія* въ Мораталлѣ, которую 8-го ч. оставила національная гвардія."

— На сегодняшней биржѣ не прекращались слухи о преобразованіи Министерства, и хотя вообще не вѣрили тому, впрочемъ дѣла значительно ослабѣли и Французскія ассигнаціи не имѣли нималѣйшаго сбыта. Напротивъ отыскивали акцій банка *Лафитта*, и они увеличились на 2 проц. (*A.P.S.Z.*)

Англія.

Лондонъ, 19 го Февраля.

Еще за нѣсколько мѣсяцевъ почитали вѣроятнымъ, что Ея Велич. Королева вступитъ въ бракъ съ Принцемъ Георгомъ *Кембриджскимъ;* теперь, по увѣренію *United Service Gazette*, въ томъ уже нѣтъ сомнѣнія. Принцъ двумя мѣсяцами старше Королевы; ему исполнится въ Мартѣ, а Ея Велич. въ Маѣ девятнадцать лѣтъ.

— Предполагается устроить сообщеніе пароходами между гаванями Гулль и Готтенбургъ, и здѣшній Шведскій исправляющій дѣла говорятъ заключилъ съ одною Англійскою компаніею контрактъ касательно доставки чемодановъ съ письмами на эту дорогу.

— На сегодняшней биржѣ мало вѣрили доставленнымъ съ кораблемъ *Діана* извѣстіямъ изъ Багіи отъ 3 Января, которыя благопріятны для Бразильскаго Правительства. Сомнѣваются чтобы инсургенты понесли такую потерю, когда по частнымъ письмамъ, они непремѣнно рѣшились защищаться, такъ что купили три Португальскихъ невольничьихъ корабля, каждый отъ 30 до 40 пушекъ, чтобы съ помощію ихъ воспрепятствовать блокадѣ.

20-го Февраля.

Придворная газета увѣдомляетъ о наименованіи Полковника *Лесы Эванса*, Генералъ-Лейтенанта въ службѣ Испанской Королевы, Командоромъ военнаго ордена Бани.

— Жур. *Spectator* замѣчаетъ, что при дворѣ все идетъ однообразнымъ порядкомъ. Лордъ *Мельбурнъ* безпрерывно каждое почти утро посѣщаетъ Королеву и едва проходитъ какой либо вечеръ, чтобы благородный Виконтъ ненаходился у Королевы на обѣдѣ съ другими гостьми. Общество исключительно состоитъ изъ Виговъ; все принадлежащіе къ Торіямъ удалены отъ Королевы.

— Слухъ, что Лордъ *Кленрикордъ* наименованъ вмѣсто Графа *Дургама*, Англійскимъ Посланникомъ въ Ст. Петербургѣ, объявленъ въ *Globe* неосновательстanie dalej u stéru Rządu, jeśli nie będzie przyjęty przełożony zgromadzeniu projekt do prawa o dziesięcinach. Rozprawy były bardzo żwawe, lecz témczasem nie przyszło do żadnego porozumienia. P. *Ofalia*, zawiadomiony o tym wypadku, zwołał dzisia wieczorem Radę Ministeryalną i oświadczył na niej, iż nie może pozostać dalej na czele interessow publicznych. Ministrowie Wojny i Sprawiedliwości, jednocześnie z P. *Ofalia* podali się do uwolnienia. Prezydencya Rady proponowaną została Jenerałowi *Cordova*, który przyjął ją na ten raz, pod warunkiem jednak, iż sam wybierać będzie swych kollegów. P. *Ofalia* zapewne otrzyma urząd Posła w Paryżu."

Dnia 23-go.

Zawczorajszy bal w Tuilleryach był najświetniejszy ze wszystkich, danych w ciągu całej zimy. Zaproszono nań 4,016 osób, a znajdowało się 3,900. Liczba pojazdów, które wjechały na dziedziniec Tuilleryjski dochodziła 1,477. Xiążę *Némours* tak dalece wyzdrowiał, że znajdował się do końca balu.

— Margrabia *Osmond*, Par Francyi, wczora zakończył życie. Za poprzedniczego Rządu był Posłem w Turynie i Londynie.

— Hrabia *Campuzano* przeszłej środy udał się ztąd do Londynu, a *Messager* ma wiedzieć, że mianowany został Posłem Hiszpańskim przy dworze Londyńskim.

— Rząd ogłosił następującą depeszę telegraficzną z Bayonny pod d. 21: „*Espartero* d. 16 przedsięwziął rozpoznanie do Estelli i d. 19 nie napotkawszy żadnego uderzenia, powrócił do Haro."

— List z Bayonny pod d. 20 donosi: „Wszystko zapowiada, że w krótkim czasie zajdzie bitwa w okolicach Estelli, gdzie Karoliści ściągnęli większą część sił swoich. *Don Carlos* d. 17 znajdował się w Azkoitia; *Guergué* zaś d. 15 przybył do Tolozy, dla przyjęcia dowództwa wojsk, które są rozstawione od Viana do Estelli."

— *Quotidienne* zawiera następujący list z Madrytu pod d. 15: „Basilio *Garcia* d. 9 wieczorem uderzył na przednie czaty Jenerała *Pardinas*, podczas przeprawy ich przez rzekę Taibillia, zadał im nie małą klęskę, i przymusił całą dywizyą cofnąć się do Segury. D. 10 przenocował *Garcia* w Moratalli, którą d. 8 opuściła gwardya narodowa."

— Na dzisiejszej giełdzie trwały pogłoski o zreformowaniu Ministeryum i chociaż w ogólności żadnej niedawano im wiary, jednak interessa, znacznie były upadły, a na papiery francuzkie najmniejszego nie było odbytu. Przeciwnie akcye banku *Lafitta* były bardzo poszukiwane, i podniosły się o 2 pct. (*A.P.S.Z.*)

Anglia.

Londyn, dnia 19-go Lutego.

Przed kilką już miesiącami miano za rzecz niezawodną, że Królowa zaślubioną będzie z Xięciem Jerzym *Cambridge;* teraz zaś, podług *United Service Gazette*, zgoła wątpić o tém nie należy. Xiążę dwóma miesiącami jest starszy od Królowej; kończy on w Marcu a Królowa w Maju, 19 lat wieku.

—Zamierzają urządzić kommunikacyą statkami parowemi, pomiędzy portami Hull i Gothenburg, a tutejszy Pełnomocnik Szwedzki, miał już z pewną kompanią Angielską zawrzeć kontrakt względem przesyłania pakietow listowych tą drogą.

— Przywiezione przez okręt *Diana* wiadomości z Bahii pod d. 3 Stycznia, pomyślne dla Rządu Brazylijskiego, mało znalazły wiary na tutejszey giełdzie. Wątpią o stracie, jaką ponieść mieli buntownicy, gdyż podług doniesień listów prywatnych, determinacya ich do oporu była tak stanowczą, iż zakupili trzy portugalskie okręty z niewolnikami, każdy mający od 30 do 40 dział, dla przełamania za pomocą ich blokady.

20-go Lutego.

Dzisiejsza gazeta dworu donosi o mianowaniu Półkownika *Lacy Evans*, Jenerała Porucznika w służbie Królowej Hiszpańskiej, Komandorem wojskowego Łaziebnego orderu.

— Dzien. *Spectator* postrzega, że u dworu idzie teraz wszystko jednostajnym trybem. Lord *Melbourne* każdego prawie rana bywa u Królowej i nie przechodzi żaden wieczor, któregoby szlachetny Vice-Hrabia nieznajdował się pomiędzy gośćmi na obiedzie u Królowej. Towarzystwo wyłącznie składa się z Whigów; wszystko, co jest Torysowskiego, oddalone od Królowej.

— Pogłoska, że Lord *Clanricarde* na miejsce Lorda *Durham* mianowany jest Posłem Angielskim do St. Petersburga, ogłasza *Globe* za bezzasadną; dziennik ten do-

нымъ; этотъ журналъ присовокупляетъ къ тому, что означенный постъ еще не замѣщенъ.

— Начинаютъ удивляться тому, что хотя засѣданія Парламента открыты въ Ноабрѣ, однако ни слова не упомянуто о бюджетѣ, особенно касательно смѣтъ и любопытно знать, какія сдѣлаетъ представленія Г. *Спрингъ - Рейсъ*, по причинѣ увеличенныхъ расходовъ отъ Канадскаго мятежа.

— На вчерашней биржѣ носился слухъ, что между Министрами возникли несогласія, и поступокъ одного изъ извѣстныхъ членовъ кабинета, вѣроятно Лорда Д. *Росселя*, довелъ до того, что онъ распущенъ; Сиръ Робертъ *Пиль* опять вступитъ. Сегодня однако оказалось, что слухъ сей былъ неосновательнымъ. (*A.P.S.Z.*)

Германія.

Мюнхенъ, 21-го Февраля.

Австрійскій Посланникъ при Лондонскомъ Дворѣ, Князь Павелъ *Эстергази*, который прибылъ сюда третьяго дня въ ночь, сегодня въ полдень поѣхалъ далѣе.

Подъ редакціею Профессора *Филипса* и Д-ра *Гидо Геррерсъ* (сына Профессора) будетъ здѣсь издаваться новый журналъ, выходящій каждыя двѣ недѣли подъ заглавіемъ: „Историческо - политическіе листы для Католической Германіи." Сотрудниками наименованы Гг. Надвор. Совѣт. *Байеръ*, Профессоръ *Деллингеръ*, Баронъ *Фрейбергъ*, Профессоръ *Герерсъ*, *Мелеръ* и *Мой*. Книгопродавческій сбытъ приняло на себя литературно - артистическое заведеніе въ Мюнхенѣ.

Франкфуртъ на М., 26-го Февраля.

Сегодня въ 7 час. вечера громъ пушекъ возвѣстилъ что Маинъ вскрылся. До сихъ поръ неизвѣстно никакого происшествія по случаю очищенія рѣки. (*A.P.S.Z.*)

Швейцарія.

Бернъ, 17-го Февраля.

Сего м. 10 ч. Великій Совѣтъ Католической коллегіи Сенъ Галленскаго Кантона, опредѣлилъ упраздненіе Пфеферскаго Бенедиктинскаго Монастыря. Такъ какъ съ симъ опредѣленіемъ соединяются важныя изъясненія церковныхъ и политическихъ правъ, то мы сообщаемъ оное точь въ точь:

„Великій Совѣтъ Католической коллегіи Сенъ Галленскаго Кантона въ уваженіе того, что экономическое и внутреннее состояніе Пфеферскаго Монастыря, требуютъ его упраздненія; заботясь о сохраненіи и сообразномъ употребленіи, принадлежащихъ заведенію суммъ а также о приличномъ содержаніи членовъ общества, Кантонъ симъ постановляетъ слѣдующее: Ст. 1. Монастырское общество Пфефера уничтожается. Ст. 2. Имѣніе Пфеферскаго монастыря должно быть тотчасъ исчислено Католическимъ Совѣтомъ управленія. Ст. 3. Совѣту управленія поручается немедленно сдѣлать надлежащее изслѣдованіе о фундушахъ приходовъ принадлежащихъ монастырю а также о исполненіи другихъ вѣчныхъ обязанностей, и донести о томъ Великому Совѣту Католической Коллегіи съ представленіемъ своихъ мнѣній. Ст. 4. Цѣлительные источники не должны быть отбираемы. Статья 5. Колляторское право, включенныхъ приходовъ переходитъ какъ непремѣнное право къ прихожанамъ, присоединенныхъ до сихъ поръ приходовъ. Статья 6. Господамъ членамъ Капитула и бѣльцамъ назначаются изъ монастырскихъ имѣній слѣдующіе годичные пенсіоны: Аббату 1,800 флорен., Декану 1,000, Сеньору 800, каждому монаху 600, каждому бѣльцу 400 флор. Каждый изъ обложенныхъ пенсіономъ получаетъ кромѣ того прибавку, по своему выбору, деньгами или вещами въ соразмѣрномъ назначеніи, равняющуюся третьей части пенсіонной суммы. Пенсіоны производятся съ 1-го Апрѣля наст. года, когда общее содержаніе въ монастырѣ прекращается, такъ какъ члены общества по причинѣ своего пребыванія въ другомъ мѣстѣ, прежде получатъ свою плату. Ст. 7. Со вступленіемъ въ другой монастырь пенсіонъ прекращается, однако получавшій оный имѣетъ право требовать сообразнаго вознагражденія. Ст. 8. Тѣмъ изъ монастырскаго духовенства, которые въ Кантонѣ или внѣ Кантона имѣютъ публичное мѣсто, не приносящее 700 флор. (не считая орарьнаго права), годовый доходъ долженъ быть дополненъ до суммы 700 флор. Ст. 9. Всякій остатокъ долженъ быть обращаемъ преимущественно на учрежденіе реальныхъ училищъ въ округахъ, для жителей Католическаго исповѣданія въ Кантонѣ, и это должно начаться учрежденіемъ подобнаго училища для Сарганскаго округа. Ст. 10. Настоящее постановленіе должно удостоиться Государственнаго утвержденія; о чемъ Совѣтъ управленія увѣдомитъ Аббата и Капитулъ Пфеферскаго монастыря."

(*A.P.S.Z.*)

daje, iż miejsce to nie jest jeszcze osadzone.

— Zaczynają tu dziwić się nad têm, iż, chociaż posiedzenia Parlamentowe rozpoczęły się już w Listopadzie, jednak ani słowa nie słychać jeszcze o budżecie, i têm większa jest ciekawość względem wyznaczeń, że chcą wiedzieć: jakie wymieni powody P. *Spring Rice*, z przyczyny nadzwyczajnych wydatkow, sprawionych przez bunt w Kanadzie.

— Na wczorajszej giełdzie biegała pogłoska, że pomiędzy Ministrami zaszły nieporozumienia, które przez wystąpienie jednego z najznakomitszych członków gabinetu, którym zapewna był Lord J. *Russel*, doprowadziły do jego rozwiązania, i że Sir Robert *Peel* ma znowu wejść do gabinetu, jednak dzisia okazało się, że pogłoska ta była bezzasadną. (*A.P.S.Z.*)

Niemcy.

Monachium 21-go Lutego.

Poseł Austryacki przy dworze Londyńskim, Xiąże Paweł *Esterhazy*, zawczora wieczorem tu,przybył i dzisia w dalszą udał się drogę.

Pod redakcyą Professora *Pphiliphs* i Dra *Guido Görrers* (syna Professora) wydawać się tu będzie nowe, co dwa tygodnie wychodzące, czasopismo pod tytułem: „Historyczno-polityczne Listy dla Katolickich Niemiec." Współpracownikami wymienieni PP. Radźca Dworu *Bayer*, Professor *Döllinger*, Baron M. *Freyberg*, Professor *Görrers*, *Möhler* i *Moy*. Odbyt xięgarski przyjął na siebie literacko-artystyczny zakład w Monachium.

Frankfort, n. M. 26-go Lutego.

Dzisia o godz. 7 wieczorem huk dział ogłosił, że Men ruszył. Dotąd nie słychać, ażeby jakakolwiek zdarzyła się przygoda od puszczenia kry na tej rzece. (*A.P.S.Z.*)

Szwaycarya.

Berna, 17-go Lutego.

D. 10, Wielka Rada Katolickiego Kollegium Kantonu St. Gallen postanowiła rozwiązanie klasztoru Benedyktynów w Pfäfers. Ponieważ z têm postanowieniem łączą się objaśnienia praw kościelnych i politycznych, udzielamy więc tu dosłówne jego brzmienie, które jest następujące:

„Wielka Rada Katolickiego Kollegium Kantonu St. Gallen, z uwagi, że ekonomiczny i wewnętrzny stan klasztoru Pfäfers, wymaga jego rozwiązania; w troskliwej pieczy, tak o utrzymanie i przyzwoite użycie summ należących do tego zakładu, jak i o przyzwoite utrzymanie członków tej korporacyi, postanawia niniejszém, co następuje: Art. 1. Korporacya klasztoru Pfäferskiego,ogłasza się za rozwiązaną. Art. 2. Majątek klasztoru Pfäfers ma bydź niezwłócznie zlikwidowany pośrednio lub bezpośrednio przez Katolicką Radę Administracyjną. Art. 3. Radzie Administracyjnej poleca się, uczynić niezwłócznie dokładne wyśledzenie uposażenia wcielonych do klasztoru prebend, również o wypełnieniu innych wiecznych obowiązków, donieść o têm Wielkiej Radzie Katolickiego Kollegium i uczynić swoje przełożenie. Art. 4. Wody leczące niemogą bydź alienowane. Art. 5. Prawo kollacyi wcielonych prebend, przechodzi, jako niealienacyjne do parafian, dotąd inkorporowanych probostw. Art. 6. Członkowie kapituły i laicy, będą mieli wyznaczone z funduszow klasztornych, następujące roczne pensye: Opatowi 1,800 flor. Dziekanowi 1,000, Seniorowi 800, Konwentaryuszowi 600, Laikowi 400 flor.; każdy z pensyonowanych otrzymuje nadto dodatek, podług wyboru w pieniądzach lub sprzętach w odpowiednim stosunku, równający się trzeciej części summy pensyjnej. Pensye wypłacane będą od 1 Kwietnia t. r., z którymto dniem kommunalność w klasztorze ustaje, gdyż członkowie korporacyi, z przyczyny swojego w innêm miejscu pobytu, otrzymają z góry swoję wypłatę. Art. 7. Przez wstąpienie do innego klasztoru pensya ustaje, jednak pensyonarz ma prawo do stosownego wynagrodzenia. Art. 8. Tym z klasztornego duchowieństwa, którzy w Kantonie albo zewnątrz, mają publiczną posadę, nie przynoszącą 700 fl. (nieliczàc doochodow stoła), dochod roczny ma bydź powiększony do summy 700 fl. Art. 9. Wszelka przewyżka ma bydź przedewszystkiém użytą na założenie realnych szkół w okręgach dla mieszkańców wyznania Katolickiego w Kantonie, i to ma się rozpocząć założeniem szkoły w okręgu Sargańskim. Art. 10. Niniejsze postanowienie ma otrzymać sankcyą stanu; potém Rada Administracyjna, ma dać o têm zawiadomienie Opatowi i Kapitule klasztoru Pfäferskiego." (*A.P.S.Z.*)

Италія.

Римъ, 15-го Февраля.

Въ Консисторіи бывшей 12-го ч. Папа объявилъ слѣдующихъ Монсиньоровъ Кардиналами: Монс. Анжело *Маи*, Секретаря Пропаганды, *Меллини*, Архіепископа Равенскаго, *Оріоли*, Епископа Орвіетскаго, *Меццофанти*, главнаго Ватиканскаго Библіотекаря, *Чіакки*, Римскаго Губернатора и Генералъ Директора Полиціи и *Уголини*, Президента *delle Armi* (Военнаго Министер.). Четырехъ Кардиналовъ Его Святѣйшество оставилъ еще *in Petto*. Потомъ назначены многіе въ Епископы и между прочими Совѣтникъ Консисторіи Д-ръ *Латузекъ* въ Бреславлѣ, Епископомъ Діаны *in partibus infidelium*. (*A.P.S.Z.*)

Испанія.

Мадритъ, 11-го Февраля.

Маркизъ *Мирафлоресъ* и Г. *Истурисъ* сюда прибыли.

— Генералъ *Мендецъ-Виго* занялъ городъ Гвадалупу, который очищенъ отъ Карлистовъ неисключая даже монастыря. Генералы *Пардинасъ* и *Санцъ*, которые преслѣдовали Карлистовъ подъ предводительствомъ Базиліо *Гарсіа*, должны были остановиться въ Санта-Круцъ-де-Мудела, чтобъ дождаться своего преемника Маркиза *Мирасоля*. Генералъ *Пуигъ* замѣнитъ Генерала *Флинтера* въ Толедо. (*A.P.S.Z.*)

Греція.

Аѳины, 31-го Января.

Во всемъ Государствѣ господствуетъ совершенное спокойствіе и правленіе Короля *Оттона* подъ личнымъ его руководствомъ, все болѣе упрочивается. Финансовыя затрудненія, въ которыхъ находилось государство, устраняются удовлетворительнымъ образомъ, что содѣйствуетъ ко введенію по финансовому управленію порядка и бережливости, скорѣе нежели того можно было ожидать.

— Приглашенный Королемъ для управленія Министерствомъ иностранныхъ дѣлъ Г. *Зографосъ*, бывшій нашимъ Посланникомъ въ Истамбулѣ, прибывъ въ Аѳины увѣдомилъ Короля о доброжелательствѣ и расположеніи Султана, который прощаясь съ Посланникомъ, объявилъ ему, что преимущественно для общаго блага обѣихъ странъ, должны быть заключены торговые договоры.

— Англійскій Посланникъ Г. *Ліонсъ* который долгое время оказывалъ здѣсь чрезвычайную дѣятельность, кажется теперь очень спокоенъ не желая мѣшаться во внутреннія дѣла, на счетъ чего какъ утверждаютъ, получилъ строжайшія предписанія отъ своего Правительства. (*G. C.*)

Турція.

Константинополь, 7-го Февраля.

Султанъ усердно желая чтобы высшіе чиновники Порты пользовались науками и просвѣщеніемъ, соотвѣтственными великимъ его намѣреніямъ касательно реформы, будучи притомъ увѣренъ, что для пріобрѣтенія и практическаго изученія этихъ предметовъ, должно посвятить на то нужное время въ столицахъ Европы, наименовалъ Министра иностранныхъ дѣлъ *Решидъ*-Бея опять чрезвычайнымъ Посланникомъ въ Парижъ съ присвоеніемъ ему званія Паши, а Айдинскаго мушира, *Ахметъ-Фети*-Пашу, чрезвычайнымъ Посланникомъ въ Лондонѣ. Сверхъ того *Решидъ*-Паша остается въ званіи Министра иностранныхъ дѣлъ, и эту должность, временно будетъ исполнять *Нури-Эфендій*; подобнымъ образомъ *Ахметъ-Фети*-Паша останется также въ званіи мушира Айдина, гдѣ будетъ также исправлять его должность *Намикъ*-Паша. Оба Посланника чрезъ два мѣсяца отправятся къ мѣсту своего назначенія.

— Султанскій зять *Галилъ*-Паша получилъ Гатишерифъ Султана, назначающій его въ должность послѣдняго изъ удаленныхъ Министровъ, съ званіемъ Сераскира Паши и Великаго Визира.

— Новонаименованные Посланники въ Вѣну и Берлинъ *Рифатъ*-Бей и *Кіамиль*-Бей-Паша, 5-го ч. с. м. отправились чрезъ Землинъ къ мѣсту своего назначенія.— Назначенный недавно первымъ Секретаремъ Посольства въ Вѣнѣ *Рауфъ*-Бей, перемѣщенъ въ томъ же званіи въ Парижъ а на его мѣсто въ Вѣну отправится *Мухтаръ-Эфендій*, одинъ изъ Секретарей Канцелляріи Дивана.

— Съ радостію замѣтили, что уже три недѣли не представленъ ни одинъ зачумленный въ здѣшніе госпитали, почему и думаютъ, что болѣзнь сія совершенно прекратилась.

— 4-го ч. с. м. умеръ здѣсь Армянско-Католическій Архіепископъ *Нуриджанъ* и похороненъ въ церкви тогожъ общества въ предмѣстіи Галаты. (*G.C.*)

Włochy.

Rzym, 15 Lutego.

Na odbytym d. 12 tajnym Konsystorzu, Papież ogłosił Kardynałami następujących Prałatów: Mons. Angelo *Mai*, Sekretarza Propagandy, *Melliniego*, Arcybiskupa Ravenny, *Oriolego*, Biskupa Orvieto, *Mezzofantego*, naczelnego bibliotekarza Watykanu, *Ciacchi*, Gubernatora Rzymu i Dyrektora Jeneralnego policyi i *Ugoliniego*, Prezydenta delle Armi. Czterech Kardynałów J. Świątobliwość zatrzymuje jeszcze in petto. Przystąpiono potém do mianowania kilku Biskupow, pomiędzy którymi, Radzcę Konsystoryalnego Dra *Latuseck* we Wrocławiu, mianowano Biskupem Diany in partibus infidelium.

Hiszpania.

Madryt, 11 Lutego.

Margrabia *Miraflores* i P. *Isturiz* tu przybyli.

— Jenerał *Mendez Vigo*, osadził miasto Guadalupa, które aż do klasztoru, oswobodzone zostało od Karolistów. Jenerałowie *Pardinas* i *Sanz*, którzy ścigali Karolistow pod wodzą Basilio *Garcti*, zatrzymać się musieli w Santa Cruz de Mudela, oczekując swojego następcy Margrabiego *Mirasol*. Jenerał *Puig*, zmieni Jenerała *Flinter* w Toledzie. (*A.P.S.Z.*)

Grecya.

Ateny, 31 Stycznia.

W całym kraju panuje pożądana spokojność, a Rząd Króla *Ottona*, pod jego osobistym kierunkiem, coraz więcej trwałości nabiera. Zawikłania finansowe, w których się kraj znajdował, doznają podobno ze strony sprzymierzonych Mocarstw pożądanego zaradzenia, co się przyczyni do zaprowadzenia w Administracyi Skarbowej ducha porządku i oszczędności prędzej, aniżeli się spodziewać można było.

— Powołany przez Króla do wydziału interesow zagranicznych Pan *Zographos*, dotychczasowy nasz Poseł w Stambule, przybywszy do Aten, doniosł Monarsze o dobrych życzeniach i przychylnych chęciach Sułtana, który, żegnając się z Posłem, zapewnił go, że przedewszystkiém dla dobra spólnego obu krajow, układy handlowe winny przyjść do skutku.

— Pan *Lyons*, poseł Angielski, który tu przez czas bardzo długi był nadzwyczaj czynnym, zdaje się teraz bardzo spokojny i niemającym chęci wdawania się do spraw krajowych, w czém, jak zapewniają, najmocniejsze ze strony Rządu swego otrzymał rozkazy. (*G.C.*)

Turcya.

Konstantynopol, d. 7 Lutego.

Sułtan, pragnąc szczerze, ażeby wyżsi Urzędnicy Porty posiadali nauki i światło, odpowiednie wielkim jego zamiarom co do reformy, uznając oraz, iż żeby te przedmioty nabyć i praktycznie wykształcić, potrzeba na to poświęcić czas stosowny w stolicach europejskich, mianował Ministra interessow zagranicznych *Reszyd*-Beja, napowrót Posłem nadzwyczajnym do Paryża, z przydaniem mu tytułu Baszy, a zaś muszyra Aidynu, *Ahmeda Fety* Baszę, Posłem nadzwyczajnym w Londynie. *Reszyd*-Basza zatrzymuje jednak tytuł Ministra interessow zagranicznych, w których to obowiązkach będzie go zastępował, ale do czasu tylko, *Nury-Effendy*; podobnie *Ahmed Fethy*-Basza pozostanie także przy godności muszyra Aidynu, gdzie należące do niej obowiązki, sprawować będzie za niego także zastępczo, *Namik*-Basza. Obadwaj Posłowie dopiero za dwa miesiące wyjadą na swoje przeznaczenie.

. — Zięć Sułtana, *Halil*-Basza, otrzymał właśnie hatiszeryf czyli list Sułtański, przeznaczający go, podobno na miejsce ostatniego z usuniętych Ministrów, z tytułem Seraskiera-Baszy i Wielkiego Wezyra.

— Nowi Posłowie, przeznaczeni do Wiednia i Berlina *Rifat*-Bej i *Kiamil*-Bej-Basza, wyjechali już d. 5 b. m. do miejsc swoich przez Semlin. — Przeznaczony nie dawno na pierwszego Sekretarza przy Poselstwie w Wiedniu *Rauf*-Bej, przeniesiony jest w témże samém znaczeniu do Poselstwa w Paryżu, a na jego miejsce do Wiednia, pojedzie *Muchtar-Effendy*, jeden z Sekretarzy kancellaryi Dywanu.

— Uważano z radością, że już od trzech tygodni nie dostawiono ani jednego zapowietrzonego do szpitalów tutejszych, co upoważnia do mniemania, że zaraza ustała zupełnie.

— D. 4 b. m. umarł tu Ormiańsko-Katolicki Arcy-Biskup *Nurydzan*, i został pochowany w kościele tejże gminy na przedmieściu Galata. (*G.C.*)

ВИЛЬНА. Типограф. А. Марциновскаго. Печатать дозволяется. Марта 1 д. 1838 г.— Цензоръ Стат. Совѣт. Кав. *Левъ Боровскій*.